

bydelsen af Bildt indenfor en vis Tid, anseer jeg for at indeholde en meget væsentlig Forbedring af vor hidtilværende Lovgivning. Det er en Foranstaltning, som vi hidtil have savnet hertilands, medens man, saavidt mig bekjendt, i andre Lande, hvor man har ladet det være sig magtpaalliggende at kunne overholde Sagtlove, ikke har undladt at sætte Straf for Handel med Bildt i den forbudne Sagtild. Jeg troer imidlertid, at man ikke er gaaet vidt nok i dette Forslag. Efter min Mening bør man gaae saa vidt, at man tager Kjøberne med, idet det er min Overbeviisning, at det sikreste Middel til at forhindre saadan Handel er at berøve Sælgerne deres Kjøbere, idet man hos disse sidste vil kunne vente at finde ikke ringe Modtagelighed for det Kjødsommelige, i at man bliver mislisteret, fordi man har villet delicatere sig en enkelt Gang. Der er derimod en langt større Fristelse for Sælgeren til ikke at respectere Forbudet, naar det alene gaaer ud over ham, thi om han ogsaa bliver fangen een Gang, gaaer han dog fri mange Gange. Det turde derfor, som sagt, være nyttigt tillige at medtage Kjøberen eller, om man heller vil, Modtageren, for saaledes at forebygge, at man, for at unddrage sig Forbudet og Straffen, skulde drive Handel i Form af Foræringer. — Lovforslagets § 6 anseer jeg for at indeholde en international Høflighed, som jeg ikke har Noget at erindre imod. — Hvad § 7 angaaer, da antager jeg, at det ærede Medlem overfor mig (Drenholm) noget har misforstaaet den ærede Forslagsstillers Mening, idet det, saavidt jeg skjønner, ikke er hans Tanke derved at gjøre nogen Forandring i den hidtilværende Rettergangsmaade med Hensyn til de almindelige Bøder for ulovlig Sagt saa lidt som med Hensyn til de i Lovforslagets § 1 fastsatte Bøder. Forslagsstilleren har jo udtrykkelig indskrænket § 7, 1ste Stykke til kun at angaae Overtrædelser af de i Lovforslagets §§ 2, 3, 5 og 6 omhandlede Forbud, hvorunder ulovlig Sagt aabenbart ikke falder, og jeg troer, at det er fuldkommen rigtigt, at man vil gjøre Overtrædelser af de i de nævnte Paragraffer givne Forbud til Gjenstand for Behandling som offentlige Po-

littsager, fordi det er Forbud, hvis Overholdelse det Offentlige selv bør tage sig af, og som det uden Foranledning fra den mulige Fornærmedes Side skal være opmærksom paa ikke tilfidesættes. Jeg er heller ikke ganske enig med det ærede Medlem i, hvem Bøderne skulle tilfalde, og i saa Henseende er jeg heller ikke enig med den ærede Forslagsstiller. Jeg kan vel gaae ind paa, at de ikke længere skulle tilfalde Angiveren eller den Sagtberettigede, idå det maaskee i den offentlige Mening kan medføre en vis Fordeel, at man strafalder dette. Men det forekommer mig, at der derimod netop af det Hensyn, som jeg nys nævnte, er Anledning til at lade disse Bøder tilfalde Politikassen, idet jeg troer, at det netop er den Slags Bøder, som meget godt egne sig til at bruges til Douceurer til visse somme Politibetjente. Forsaavidt man ikke vil følge denne Bet., forekommer det mig ogsaa, at man naturligen maa træffe en anden Bestemmelse i det af mig forelagte Lovforslag om Fredning af visse nyttige Dyr, om hvem Bøderne efter samme skulle tilfalde, end den deri indeholdte. Efter denne ville nemlig Bøderne for Overtrædelse af de deri givne Fredningsbestemmelser tilfalde Politikassen i Genhold til den almindelige Regel, at Bøder i offentlige Politisager, naar ikke Andet bestemmes, skulle tilfalde Stedets Politikasse. Jeg anseer det imidlertid, som sagt, for nyttigt og rigtigt, at man ogsaa i de i nærværende Lovforslag omhandlede Tilfælde lader Bøderne tilfalde Politikassen, og jeg skal tillade mig at anbefale, at man tager dette Spørgsmaal under Overveelse i det Udvalg, som jeg forventer vil blive nedsat med Hensyn til dette Lovforslag.

Bonne: Jeg finder, at det er heldigt, at det nuværende Lovforslag er fremkommet, og jeg skal ikke videre fordybe mig i de almindelige Betragtninger, som det kunde give Anledning til. Der er kun Et, som jeg kunde ønske, nemlig at den ærede Forslagsstiller havde udvidet Fredningstiden noget mere, end Tilfældet er, navnlig er der en Fredningsbestemmelse, som jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, nemlig den angaaende Harer. Disse skulle være fredede fra